

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงต่อการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยมีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. หลังการทดลองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงจะมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ไม่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง

2. หลังการทดลองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงจะมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองสูงกว่าก่อนเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากคะแนนที่ได้จากแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังการเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนและหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที่

กลุ่ม \ ระยะเวลาทดลอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ค่าที่ (t-test) t- dependent
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ทดลอง (n=10)	269.60	59.77	442.80	62.13	7.431*
ควบคุม (n=10)	246.60	46.01	273.00	58.70	1.024
ค่าที่ (t-test) t- independent	0.945		6.282*		

($t_{0.1,18} = 2.878$ ทดสอบ 2 ทาง)

* $p < .01$ ($t_{0.1,9} = 2.821$ ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test) ดังนี้

1.ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง ในระยะหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลอง ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังการทดลอง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองในแต่ละด้านทั้ง 11 ด้านของกลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองในแต่ละด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลอง ในระยะก่อนและหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที่

ระยะทดลอง	ก่อนการทดลอง (n=10)		หลังการทดลอง (n=10)		ค่าที่ (t-test) t- dependent
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
การเรียนรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง					
1.การประเมินตนเอง	34.00	5.61	46.90	11.88	5.70*
2.การจัดรูปแบบและเปลี่ยนแปลงรูปแบบ	27.10	4.95	39.40	5.27	5.16*
3.การตั้งเป้าหมายและการวางแผน	32.30	4.87	50.70	8.82	8.00*
4.การค้นหาข้อมูลข่าวสาร	8.70	18.50	5.14	4.85	4.95*
5.การจัดบันทึกและการเตือนความจำ	16.50	5.97	33.40	5.04	6.76*
6.การจัดสภาพแวดล้อม	25.90	3.73	38.40	6.89	4.92*
7.การให้รางวัลต่อความสำเร็จและลงโทษต่อความล้มเหลวของตน	25.90	11.95	37.9	7.58	4.61*
8.การท่องซ้ำและการจดจำ	14.10	8.69	28.00	7.02	4.00*
9.การขอความช่วยเหลือทางสังคม	39.60	21.48	67.70	11.54	5.19*
10.การทบทวนจากบันทึกต่างๆ	23.60	9.24	47.90	8.66	6.44*
11.การเชื่อมโยง	21.90	6.74	34.00	8.02	5.83*

* $p < .01$ ($t_{0.9} = 2.821$ ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองด้านการประเมินตนเอง การจัดรูปแบบและเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การตั้งเป้าหมายและการวางแผน การค้นหาข้อมูลข่าวสาร การจัดบันทึกและการเตือนความจำ การจัดสภาพแวดล้อม การให้รางวัลต่อความสำเร็จและลงโทษต่อความล้มเหลวของตน การท้อแท้และการจดจำ การขอความช่วยเหลือทางสังคม การทบทวนจากบันทึกต่างๆและการเชื่อมโยง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01